

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های حکمروایی خوب شهری (مطالعه موردی شهر شهرکرد)

محل انتشار:

کنگره بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

بهنام علیپور - کارشناسی مهندسی عمران ، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرکرد

علیداد علیپور - دانشجو کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد

آرمین ریاحی - دانشجو کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرکرد

حیدر قاسمی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری ، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرکرد

خلاصه مقاله:

حکمروایی شهری به عنوان رویکردی از نظام تصمیم گیری و اداره امور شهری تلقی می شود و در واقع فرایندی است که بر اساس کنش متقابل میان سازمان ها و نهاد های رسمی اداره شهر از یک سو و سازمان های غیر دولتی و تشکل های جامعه مدنی ، از طرف دیگر شکل می گیرد. از این رو به نظر می رسد که نهاد مدیریت شهری در ایران از دو سازمان شهرداری و شورای شهر تشکیل شده است ، می تواند یکی از بهترین ساز و کارها ، برای تحقق حکمروایی خوب شهری باشد. در این تحقیق (هدف) ضمن شناخت شاخص های حکمروایی خوب شهری سعی شده است با روش توصیفی تحلیلی و جمع آوری اطلاعات بر اساس مطالعات کتابخانه ای و مشاهدات میدانی به تحلیل موضوع پرداخته شود، سپس راهکارها و پیشنهادهایی جهت حکمروایی خوب شهری شهرکرد ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

حکمروایی خوب شهری ، شهروندان ، شورای شهر ، شهرداری ، شهرکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/755455>

